

Jove, treballa en/pel català!

El fet de viure en una nació esquarterada i sense un estat darrera, fa que la nostra llengua sigui considerada com una llengua de segona i de poc ús social. Si a més tenim en compte que estem sota l'administració de l'Estat Espanyol Francés, dos dels estats més centralistes i fermes defensors del monolingüisme, tenim un panorama poc esperançador per poder aconseguir fer del català la llengua vincular dels Països Catalans.

A més tenim present que la tan esperada, per alguns, Unió Europea, ha suposat una nova trava a superar. Ja que des d'un bon inici no ha volgut considerar el català, com a llengua d'ús i el que això representa. Malgrat ésser la 9ª llengua de la Unió en nombre de parlants. Xifres superiors o equiparables al de les persones que parlen danès, suès, grec o portuguès a Europa.

La situació legal en què es troba la llengua dins les nostres fronteres és desigual. Així ens trobem amb que el català és, juntament amb l'aranès a la Vall d'Aran, la llengua oficial de Catalunya, on la llei estableix que totes les persones tenen el dret d'utilitzar la llengua catalana i que els ciutadans tenen el deure de conèixer-la.

A Andorra el català és l'única llengua oficial. A les Illes Balears i a la major part del País Valencià és llengua oficial, mentre que a la Franja de Ponent, a la Catalunya del Nord i a l'Alguer el català té diferents graus de reconeixement, més entre la població que els governants.

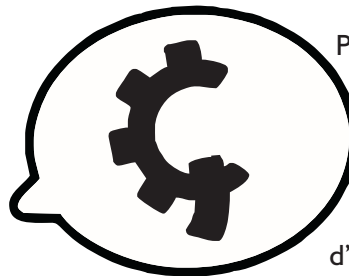
Però la situació real és la que les enquestes sociolingüístiques de les diverses parts dels Països Catalans senyalen. L'ús del català està en descens, sobretot entre el jovent. L'increment de la taxa de coneixement i els avenços aconseguits en els diversos sistemes educatius no tenen incidència en el seu ús. En la nostra opinió, això té una relació directa amb la situació diglòssia del món del treball i l'àmbit socioeconòmic.

Tot i que en el mercat de treball és creixent el nombre de treballadors i treballadores catalanoparlants, això no és suficient per catalanitzar les relacions laborals. La normalització exigeix crear unes condicions idònies per garantir l'ús del català i, en aquest sentit, són molt pocs

els centres de treball on es donen aquestes circumstàncies.

Al mateix temps en els últims anys s'han multiplicat els casos, on treballadors i treballadores dels Països Catalans, s'han vist perjudicats per utilitzar el català en el seu dia a dia professional, arribats a l'extrem de ser sancionats o amonestats, pel fet de voler treballar en la seva llengua.

Qüestió a part és l'enèsim ressorgiment, arreu del país, d'organitzacions i partits polítics amb l'única voluntat de fer desaparèixer en català. En molts casos amb el connivència de les organitzacions sindicals espanyoles interessades en mantenir la dicotomia entre classe social i llengua d'ús. Cal deixar al descobert aquests discursos, que no volen res més que deixar-ho tot tal com està. S'ha d'acabar amb el discurs de "l'oasi català" i de consens políticament correcte, perquè a la pràctica sempre suposa la pèrdua de drets lingüístics dels catalans i catalanes.

Però davant d'això també assistim a l'augment de la demanda d'escolarització en català a la Catalunya Nord, essent una via amb un augment del suport social, l'augment significatiu d'iniciatives en defensa i promoció del català entre els nous catalans i el creixement i desenvolupament de les organitzacions de defensa de la llengua en les diverses comarques del país, entre d'altres.

És per tot això, que des de l'Espai Jove de la Intersindical-CSC també hem de posar el nostre gra de sorra. Com a organització sindical juvenil catalana sempre hem mostrat el nostre compromís amb la llengua, però cal anar més enllà.

Ara és l'hora de donar un pas més i agafar el compromís de fomentar i promocionar l'ús del català en el nostre àmbit actuació. Ara més que mai cal posar-s'hi i defensar amb tota naturalitat que el català és la nostra llengua de treball.